

kelige struktur og ikke er omfattet af den kirkelige lovgivning, men fuldt ud lever på sine egne præmisser.

Kort sagt: Debat om folkekirken, ja tak, og gerne meget mere end det, vi allerede har, men et førkommissionsudvalg til at strukturere debatten siger jeg på regeringens vegne nej tak til.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Bodil Koch blev engang berømt for en idyllisk beskrivelse af folkekirken som det velordnede anarki. Efter at have hørt kirkeministeren må jeg sige, at jeg synes, vi står over for det uordnede tyranni.

Den debat må være der, og kirkeministeren har fuldstændig ret i, at der kan være noget post festum over, at man vil starte en debat, for den har kørt i en 10-12 år for fuldt drøn, og den har kørt bredt. Men den er også ved at munde ud i en række forslag, som der er forholdsvis bred opbakning til, om, hvad man kan gøre for at få kræfter til at løse en række opgaver.

Det, jeg kunne høre på ministerens oplæg, men måske hørte jeg forkert, var, at den debat må under ingen omstændigheder konkludere noget nogen som helst andre steder hen end der, hvor vi stadig væk har en kirkeminister, der bestemmer alt, hvad der kommer ud over sognegrænsen.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg skal medgive ministeren, at man godt kunne have lavet en overskrift, der hed, at vi vil separere kirke og stat, eftersom en skilsmisse kræver en grundlovsændring.

Jeg skal alligevel spørge ministeren: Hvad er det ministeren mener, der ville ske ved at gennemføre det konkrete forslag, Enhedslisten har fremsat? Den eneste argumentation, jeg sådan set synes at kunne dechifrere af ministerens meget lange tale, var, at der er tradition for, at det er, som det er, og derfor beholder vi det på den måde. Det synes jeg måske er en lidt bagudskudende måde at gribe arbejdet her i Folketinget an på. Så jeg fisker lidt efter, om der er andre forklaringer end ren og skær tradition.

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Til fru Margrete Auken må jeg sige, at det, jeg netop sagde, og det, der helt kort kunne være

overskriften på min tale, simpelt hen var, at jeg ikke synes, vi skal monopolisere debatten. Vi skal netop have den brede debat, der skal spire og gro, og man skal kunne debattere det, man gerne vil. Sådan synes jeg det skal være. Så jeg kan slet ikke forstå, hvordan fru Margrete Auken kunne få den tanke.

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil spørger, hvorfor vi ikke skal adskille stat og kirke, hvorfor vi ikke skal gøre noget af det, der står i forslaget, ændre civilregistreringen, ændre vielsesbemyndigelsen osv. Jeg mener, at jeg i min tale argumenterede for, hvorfor det skal være sådan. Det skal det, fordi det fungerer godt. Jeg synes ikke, der er nogen grund til, at jeg står og gentager det, som jeg lige har argumenteret for.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det var opløftende. Jeg troede, at jeg havde forstået ministeren, men jeg havde så misforstået ministeren. Der er altså ikke tale om, at der ikke må konkluderes anderledes end ønsket af kirkeministeren i den debat, der nu har kørt længe.

Jeg kan forstå, at det var en voldsom misforståelse af det, ministeren sagde. Selvfølgelig må kirkefolket, det blomstrende, debatterende, snakkende, overalt tilstedeværende kirkefolk, og det er en rigtig beskrivelse, som nu i stigende grad samler sig om en række gode forslag – Landsforeningen af Menighedsråd er kommet med dem, en række stifter kommer med dem – komme med forslag. Det vil ligge ministeren fjernt, kunne jeg høre nu, at bruge statsmagt imod det blomstrende og debatterende forslagsstillende kirkefolk. Tak for det.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kan blot konstatere, at når ministeren ikke kommer med yderligere svar end dem, der var i talen, er det tradition, der afgør, at tingene skal blive ved med at være på den måde. Så skal jeg bare sige, at vi i Enhedslisten har en lidt anden måde at anskue samfundet på. Vi kan godt lide, at der konstant foregår en dynamisk udvikling af samfundet, og at lovgivningen følger med, når den udvikling foregår.

Så kan jeg ikke lade være med at more mig lidt over, at ministeren siger, at vi ikke skal monopolisere debatten om forholdet mellem stat og kirke. Det udgangspunkt har jeg sådan set også. Det, der morer mig, er, at man ønsker at monopolisere debatten i undervisningslokalerne i fol-